

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie sędziów Sądu Rejonowego w P.: **A. T.**, **R. P.** i **S. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 stycznia 2022 r.

wniosku pełnomocnika z urzędu – adw. G. J.

w przedmiocie zasądzenia wynagrodzenia za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej

na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2 i § 5

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata

z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.) a contrario

postanowił:

nie uwzględnić wniosku adwokata G. J. o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej K. Z. z urzędu.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 13 kwietnia 2021 r., na podstawie art. 78 § 1a k.p.k. w zw. z art. 88 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, K. Z. został wyznaczony pełnomocnik z urzędu w osobie adw. G. J., w celu sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie

do odpowiedzialności karnej sędziów Sądu Rejonowego w P.: A. T., R. P. i S. B., lub poinformowania o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku (k. 41).

Pismem z dnia 21 lipca 2021 r. (data wpływu), adwokat G. J. poinformował o braku podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie ww. sędziów do odpowiedzialności karnej, a także wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Jednocześnie wskazał, iż pismem z dnia 9 lipca 2021 r. poinformował o powyższym K. Z., załączając sporządzoną przez siebie opinię. Na poparcie swoich twierdzeń dołączył kserokopię pisma z dnia 9 lipca 2021 r. wraz z dowodem nadania (k. 47-49).

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 15 września 2021 r., adwokat G. J. został wezwany do przedłożenia opinii o braku podstaw do sporządzenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie ww. sędziów do odpowiedzialności karnej, w terminie 7 dni od otrzymania zarządzenia, pod rygorem odmowy uwzględnienia wniosku (k. 58v.).

Powyższe zarządzenie – po nieudanej próbie doręczenia i ponownej wysyłce (k. 60 i 69-70) – adwokat G. J. odebrał w dniu 9 listopada 2021 r. (k. 86).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek adwokata G. J. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. w zw. z art. 88 § 1 k.p.k. pełnomocnik wyznaczony z urzędu w sytuacji stwierdzenia braku podstaw do złożenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej powinien o powyższym poinformować na piśmie sąd, a stanowisko to wyrazić w formie opinii prawnej, na co wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2020.1651 t.j.) oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.).

Wprawdzie wyznaczony z urzędu – dla zbadania podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów Sądu Rejonowego w P.: A. T., R. P. i S. B. – pełnomocnik w piśmie z dnia 21 lipca 2021 r. poinformował sąd o braku podstaw do sporządzenia i podpisania

ww. wniosku oraz wskazał, iż pismem z dnia 9 lipca 2021 r. poinformował o powyższym K. Z., załączając do pisma sporządzoną przez siebie opinię (k. 47-49). Jednak do chwili wydania niniejszego postanowienia – pomimo prawidłowo doręzonego wezwania do przedłożenia opinii prawnej – nie uczynił tego. Jak wskazano w zarządzeniu z dnia 15 września 2021 r., organ procesowy, który wyznaczył pełnomocnika z urzędu, nie ma kompetencji do oceny zasadności stanowiska pełnomocnika w przedmiocie stwierdzenia braku podstaw do sporządzenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Jednakże organ ten może i powinien dokonać oceny prawidłowości wykonania przez pełnomocnika obowiązków w celu zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2017 r., V KZ 60/16, postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2016 r., V KZ 58/15, LEX nr 1958513 oraz postanowienie SN z dnia 13 listopada 2015 r., III KZ 67/15, LEX nr 1854106).

Stwierdzone zaniechanie, a w konsekwencji brak możliwości dokonania oceny prawidłowości wykonania przez pełnomocnika obowiązków wynikających z zarządzenia z dnia 13 kwietnia 2021 r., nie uzasadnia przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez pełnomocnika.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji.